

AZ ÁRVA KISDED

ifj. Bartha Sándor

Születni jöttél, Uram,
és megszülettél.
Fényleni jöttél, Uram,
és világítottál úgy,
amint soha senki sem tette.
Az életet ígérted, Uram,
és el is hoztad nekünk
a világmindenséget,
hogymi élhessünk.
De a világ ezt nem értékelte.
Egy jászolban feküdtél, Uram,
és ez a jászol jelentett mindent:
a házainkat, a szíveinket,
befogadni vágyó, vagy elutasító
pásztor-bölcs lelkeinket.
De mi nem voltunk bölcssek.
Katonának születtünk és öltünk.
Kisdedek haltak meg a kezeink között,
édesanyák rimázkodtak nekünk
s mi így hagytuk veszni üdvösségünket.
Gonosz Heródesek voltunk
és az életedre törtünk.
Csak a hatalom érdekelt minket
és még a fénylő csillaggal sem törődünk,
így születésed sötétben talált minket.
Még akkor sem jöttünk eléd,
mikor megnyílt az ég
és az angyalsereg énekelt,
majd világgá kürtölte a hírt:
megszületett, megszületett, megszületett.
Pedig értünk jöttél.
Gyarló gyermekeidért születtél
meg átokkal telt földgolyón,
hogymi láthassa minden ember a csodát
és meggyőződjön végre arról, hogy Isten a szeretet.

Isten a szeretet.
És e végtelen nagy szeretet
kisgyerekként nálunk megszületett.

Forrás: www.keresztenydalok.hu